LE BERGER D'ISRAEL

N° 9 EDITION FRANÇAISE DU "SHEPHERD OF ISRAEL" DÉCEMBRE 1936

La parole a été faite chair

« *Et la parole a été faite chair ; elle a habité parmi nous, pleine de grâce et de vérité ; et nous avons contemplé sa gloire, une gloire comme la gloire du Fils unique venu du Père. Et nous avons tous reçu de sa plénitude et grâce sur grâce ; car la loi a été donnée par Moïse, mais la grâce et la vérité sont venues par Jésus-Christ.* » (Jean, 1 :14, 16-17.)

Avant l'époque où Jésus est né, plusieurs signes ont indiqué que les temps étaient parfaitement accomplis. L'apparition du Messie libérateur et pacificateur, de l'Oint de l'Eternel promis par les prophètes, était déjà divinement préparée au sein de notre peuple juif. La liberté nationale si chèrement reconquise après le retour de l'exil avait été rendue précaire par les guerres des Macchabées, et voici que Rome la dominatrice avait pris possession du pays en installant sur le trône de David un Arabe circoncis : Hérode. C'était la première fois que le sceptre était sorti de la maison de David. La situation religieuse était encore plus confuse. Les rabbins enseignaient des préceptes souvent contraires à la Parole de Dieu, à ces faibles restes d'Israël qui se groupaient autour de leurs maîtres. La notion du Royaume de Dieu, dont parlaient les prophètes, prenait une actualité pressante. Et justement, cette question est celle qui est la plus intimement liée à la venue du Christ. Les 62 septantes dont parlait le prophète Daniel s'achevaient dans ce bouleversement politique et religieux, et les paroles du dernier des voyants, Malachie, étaient encore vivantes dans les esprits : « *Voici, j'enverrai mon messager, il préparera le chemin devant moi, et soudain entrera dans son Temple le Seigneur que vous cherchez, et le Messager de l'Alliance que vous désirez, voici, il vient.* » (Mal., 4:4-5.)

....

Dieu s'abaisse vers nous.

La Parole créatrice a été faite chair. Elle a pris la forme humaine pour délivrer ceux qui, à cause de leur nature humaine, sont tombés dans le péché, et par conséquent sous la condamnation de la loi. Le Dieu trois fois Saint s'abaisse vers nous. En Son Fils, il habite parmi nous, pour nous élever à la hauteur de Sa Divinité. Il nous offre Sa Sainteté, à nous qui sommes des pécheurs. C'est pour son Fils, le Messie libérateur, qu'Il nous rend libres, non pas de la domination politique d'une puissance terrestre, mais de celle du péché. Le Messie pacificateur nous donne la paix, dans le sens spirituel et divin. Quand Il est né à Bethléem, c'est la grâce et la vérité qui sont descendues en Lui sur cette pauvre terre, afin que nous devenions semblables à Lui en renaissant par la foi à une vie nouvelle, glorieuse et éternelle. La loi donnée par Moïse ne nous sauve pas, elle ne nous procure pas la Vie, elle ne fait que nous montrer nos transgressions et nos fautes ; mais la Grâce qui nous est offerte en Christ nous conduit vers la perfection et nous restaure dans l'Amour compatissant de notre Père Céleste.

....

« *Ne craignez point, car je vous annonce une bonne nouvelle, qui sera pour tout le peuple le sujet d'une grande joie : C'est qu'aujourd'hui, dans la ville de David, il vous est né un Sauveur, qui est le Christ, le Seigneur.* » (Luc, 2: 10-11) annonçait l'Ange de l'Eternel aux bergers galiléens.

La bonne nouvelle capable de rendre joyeux tout notre peuple ne consistait pas dans l'arrivée d'un puissant personnage, mais dans la naissance d'un humble petit enfant, au fond d'une étable. Et ce message était adressé à de simples bergers. Mais ce petit enfant, né d'une femme pieuse, dans la famille obscure d'un charpentier, était véritablement le Fils de Dieu.

Car « *Dieu a choisi les choses faibles du monde pour confondre les fortes ; et Dieu a choisi les choses viles du monde, celles qu'on méprise, celles qui ne sont point, pour réduire à néant celles qui sont, afin que nulle chair ne se glorifie devant Dieu.* » (1 Cor., 1:27-29.)

....

Christ reçu par les humbles.

Quand Jésus commença son ministère, il se heurta souvent à l'opposition des sages de son temps, les Pharisiens, qui, cependant, eux aussi, attendaient le Messie, et par lui la libération, mais qui, aveuglés par leur propre justice, ne pouvaient concevoir un Messie contraire à leurs doctrines. Ils ne pouvaient pas voir la divinité de Jésus. Mais la foule de gens simples et sincères, de ceux qui n'ont pas étouffé en eux le sentiment du péché, a bien compris l'action divine accomplie par le Christ au milieu d'elle.

Tous ces malades qu'il a guéris, les paralytiques qu'il a fait marcher, les morts qu'il a ressuscités, les affamés qu'il a rassasiés, ont bien senti qu'ils avaient reçu plus que la santé du corps. C'est la santé de l'âme que le Christ leur a accordée, par la grâce de Dieu qui était en Lui :

« *Et nous avons contemplé Sa gloire, une gloire de Fils unique venu du Père* », disait son disciple Jean. Nous aussi, nous voulons lui rendre ce témoignage parce que, nous aussi, « *nous avons reçu de Sa Plénitude et grâce sur grâce* ».

La joie qui nous rend heureux, c'est la joie de ceux qui ont reçu un don précieux — parce que nous l'avons reçu de Sa Plénitude divine. Et notre joie n'est ni charnelle, ni éphémère, comme celle qui vient du monde.

Nous plaignons ceux qui, selon la coutume, font de ce jour de Noël, consacré au souvenir de la naissance du Christ-Jésus, un jour de réjouissances bruyantes.

Si le Christ est né dans notre âme, si nous l'acceptons d'un cœur sincère, alors il nous remplit d'une joie qui n'est pas passagère, ni entachée de mondanité, mais qui est pure et stable, parce qu'elle vient de la communion intime avec Dieu, notre Père.

Notre Christ est le premier né d'une grande multitude de frères. Il veut que vous aussi, chers amis, vous contempliez Sa Gloire et que, vous aussi, vous renaissiez à nouveau par Sa Grâce, pour Sa Vérité.

A. F.

La vie de quelques Judéo-chrétiens célèbres

Félix Mendelssohn, le célèbre musicien, l'auteur des *Romances sans paroles* et de *Elysée*, appartenait à une famille illustre. Son grand-père, Moïse Mendelssohn, le grand philosophe, fut surnommé par les Israélites « le troisième Moïse ». Ses œuvres portent la marque d'une influence chrétienne. L'un de ses fils, Abraham Mendelssohn, épousa Lea Salomon, femme de grande culture et de beau caractère. Tous deux avaient été influencés en faveur du christianisme par des membres de leur famille qui étaient devenus chré-

Imprimerie E. Millet, 7, rue Liancourt - 14e Le Gérant : H. VINCENT, 123, Avenue du Maine.

tiens. C'est pourquoi Félix Mendelssohn, né le 3 février 1809, fut baptisé et élevé dans la foi chrétienne.

A l'âge de 9 ans, Félix parut pour la première fois en public et eut un grand succès. A 11 ans, il était à l'Académie de musique de Berlin, étudiant la musique religieuse avec Zelter. A 12 ans, il entrait à l'Olymic, à Weimar. Sa première œuvre autographiée, une cantate, fut terminée en 1820. Il venait d'avoir 11 ans. Cette année-là, il composa près de 60 morceaux. Il était très admiré et nul plus que son père n'était heureux de ses succès. Et pourtant l'attention qu'on lui portait, le succès et les louanges ne le gâtèrent pas. Sir Julius Benedict raconte qu'après avoir travaillé dur sur son premier pianoforte le *Quartette en do mineur*, il se mettait à franchir d'un bond de hautes barricades et à grimper aux arbres comme un écureuil.

En 1824, ses progrès étaient tels que ses parents demandèrent à Moscheles de le prendre comme élève. Moscheles accepta et il donne de son élève ce témoignage : « Aujourd'hui, de deux à trois, j'ai donné une leçon à Félix, mais je n'ai pas pu me dissimuler un seul instant que j'étais, non avec mon élève, mais avec mon maître. »

Avant 20 ans, il avait écrit quatre opéras. Il visita Paris avec son père, mais il trouva que l'on y goûtait une musique frivole. Plus tard, il alla à Londres et là, il composa une ouverture pour *Le Songe d'une nuit d'été*. Cette ouverture fut rendue célèbre par la grande cantatrice Henriette Sonntag. En 1833, Mendelssohn devint directeur musical à Dusseldorf. Peu de musiciens ont reçu autant d'hommages pendant leur vie. Il joua devant de nombreux souverains et le roi de Prusse Guillaume IV devint son ami.

La vie de famille de Mendelssohn fut toujours heureuse. On a dit que, au foyer de ses parents, régnait une atmosphère d'amour et de paix ainsi que la culture intellectuelle la plus élevée. En 1837, Félix Mendelssohn épousa Mme Cécile Jeanrenaud, veuve d'un pasteur de l'Eglise réformée de France. Son ménage fut très heureux.

Il mourut en 1847, en pleine jeunesse. Il avait perdu la même année une sœur aimée, Fanny, et il semble qu'il ne se remit pas de ce coup.

La musique de Mendelssohn donne une impression très religieuse. Une de ses amies en donna l'explication quand elle écrivit ses souvenirs sur lui : « On ne peut rien dire sur lui qui ne soit honorable pour sa mémoire, consolant pour ses amis, profitable pour tous les hommes... Si profondément que j'admire ses œuvres, je suis encore plus profondément émue par l'harmonie d'une vie toute de charité et de vertu. » Ne pouvons-nous ajouter cette conclusion que la beauté religieuse de la musique de Mendelssohn et la pureté et la beauté de sa vie furent rendues possibles par sa consécration au Seigneur Jésus-Christ ?

Et s'il y a des dissonances dans votre vie, ami lecteur, ne chercherez-vous pas l'harmonie et la paix en Jésus-Christ ? Vous les trouverez sûrement ainsi que Félix Mendelssohn. Alors vous chanterez avec le poète :

Il y a de la musique dans mon âme aujourd'hui,

Un Cantique qui monte vers mon Roi ;

Et Jésus entendra

Les chants que je ne peux chanter.

Oh ! il y a du soleil, un soleil béni,

Dans ces moments de paix et de bonheur.

Quand apparaît de Jésus la face souriante.

Il y a du soleil dans l'âme.

« *Crois au Seigneur Jésus et tu seras sauvé.* » (Actes, 16:34.)

Venez boire à la source d'eau vive

Il y avait, dans cette même contrée, des bergers qui passaient dans les champs les veilles de la nuit pour garder leurs troupeaux. Et voici, un ange du Seigneur leur apparut, et la gloire du Seigneur resplendit autour d'eux. Ils furent saisis d'une grande frayeur. Mais l'ange leur dit : Ne craignez point ; car je vous annonce une bonne nouvelle, qui sera pour tout le peuple le sujet d'une grande joie : c'est qu'aujourd'hui, dans LA VILLE DE DAVID, IL VOUS EST NÉ UN SAUVEUR, QUI EST LE CHRIST, LE SEIGNEUR. Et voici à quel signe vous le reconnaîtrez : vous trouverez un enfant emmaillotté et couché dans une crèche.

Et soudain il se joignit à l'ange une multitude de l'armée céleste, louant Dieu et disant :

Gloire à Dieu dans les lieux très hauts,

ET PAIX SUR LA TERRE PARMI LES HOMMES QU'IL AGRÉE !

Lorsque les anges les eurent quittés pour retourner au ciel, les bergers se dirent les uns aux autres : Allons jusqu'à Bethléem et voyons ce qui est arrivé, ce que le Seigneur nous a fait connaître. Ils y allèrent en hâte, et ils trouvèrent Marie et Joseph, et le petit enfant couché dans la crèche. Après l'avoir vu, ils racontèrent ce qui leur avait été dit au sujet de ce petit enfant. Tous ceux qui les entendirent furent dans l'étonnement de ce que leur disaient les bergers. *Marie gardait toutes ces choses et les repassait dans son cœur.* Et les bergers s'en retournèrent, glorifiant et louant Dieu pour tout ce qu'ils avaient entendu et vu, et qui était conforme à ce qui leur avait été annoncé.

Luc 2 : 8-20

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

....

Société Américaine de missions parmi les Israélites

27, Throop Avenue Brooklyn, N. Y.

....

Stations Missionnaires

Brooklyn, N. Y.
Philadelphie, Pa.
Pittsburgh, Pa.
Chicago, Ill.
Colombus, Ohio.
Los Angeles, Calif.
Sidney, Australie.
Varsovie, Pologne.
Jérusalem, Palestine.
Paris, France. *123 avenue du Maine - 14.*

....

Notre Missionnaire à Paris, M. André Frankel, se tient à la disposition de tous les Israélites qui recherchent la vérité en Jésus Christ.

Il sera heureux de vous recevoir.

123, Avenue du Maine - 14

Le mardi de 17 à 19 heures.

Le vendredi de 20 h. 30 à 22 heures.

Le vendredi à 20 h. 30 aura lieu à la même adresse une

Réunion d'études bibliques

....

Les dons pour le journal seront reçus avec reconnaissance

גרויסען יו"ט וויינאַכטען ? ער ענטפערט אז צו איהם איז עס א „גילה רנה דיצה הדוה" ביז אין דער סאַמע נשמה, ווייל דאָס האָט ער דאָך געמיינט מיט זיין נבואה „ובא וחמדת כל הגוים". (חגי ב׳). און זייט ער איז געקומען איז ער דאָך טאַקע דאָס גליסטיגקייט פון אלע פעלקער. יאָ, צווישען אַלע פעלקער זענען פאראן יחידי סגולה וואָס זאָגען אזוי ווי דער גרויסער מחקר שאול פון תרשיש, דער תלמיד פון ר׳ גמליאל הזקן, האָט אַמאָל געזאָגט: פאר מיר צו לעבען און צו שטערבען איז נור ישוע המשיח (פיליפּיענס ו׳).

און הערט אַקאָרשט וואָס זכריה הנביא ענטפערט אויף דער פראגע וואָס דער יו"ט וויינאַכטען מיינט פאַר איהם — ער שרייט אוים „גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלכך יבוא לך..." (זכריה ט׳), ד"ה, פרייה דיך זעהר דו טאָכטער פון ציון... זעה דיין מלך קומט צו דיר. דאַרף מען נאָך א גרעסערע שמחה ?

און ווען די יחידי סגולה פרעגען אָט דיזעלבע פראגע דעם לעצטען נביא, מלאכי, צייגט ער אַהין מיט גרוים באגייסטערונג צו דעם טאָג פון דעם הייליגען משיח׳ס געבורט, אַז דאָס איז עס טאַקע וואָס ער האָט געמיינט ווען ער האָט געזאָגט : „וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה..." ווער זאָל זיך דען נישט פרייען מיט זיין געבורט ווען ער איז די זון פון גערעכטיגקייט. אזוי ווי די וועלט קאָן נישט לעבען אָהן דאָס ליכטיגקייט פון דער זון, אַזוי קאָן קיינער נישט גערעכט זיין ביי גאָט אָהנע ישוע המשיח, וואָס איז געקומען אויף דער וועלט מיט איבער 1900 יאָהר צוריק צו ליידען און צו שטערבען פאר אונזערע זינד כדי אונז פאר גאָט ב"ה גערעכט צו מאַכען.

מיר ווענדען זיך צו דעם ליידענדען איוב און פרעגען איהם וואָס ער דענקט וועגען דעם טאָג וויינאַכטען? הערט וואָס ער זאָגט : צו מיר מיינט דער טאָג אלעם אין דער וועלט. גאָרנישט וואָלט מיך אזוי טרייסטען אין מיינע יסורים ווי ישוע המשיח וואָס איז אין יענעם טאָג געבוירען געוואָרען, און איוב שרייט אוים מיט׳ן גאַנצען הארץ און נשמה „ואני ידעתי גואלי חי..." (איוב י"ט, 25) ד"ה, איך ווייס אז מיין גואל דער הייליגער משיח, וואָס גיבט לעבען צו אלע וואָס גלויבען אין איהם, אין פרייד און אין ליידען. יאָ, אַפילו אין ליידען ווען אלע פריינד פערלאָזען אַ מענש, ישוע המשיח פארלאָזט קיינמאָל נישט.

אזוי ווענדענדיג זיך פו זאיין נביא צום צווייטען, פון איין פּאַטריארך צום אַנדערען, הערט מען פון אַלע מי טגרוים ענטציקונג און מיט גרויס שמחה מיט אַ יום־טוב׳דיגע שטימונג און מיט פייערדיגע ווערטער רעדענדיג וועגען דעם גרויסען יו"ט וויינאַכטען אַלס אַן אָנדענקונג אויף דעם געבורט פון ישוע המשיח, און מיר אלע צעהנדליגע טויזענדער יחידי סגולה וואָס גלויבען יענע אלע נביאים, און דערפאַר גלויבען מיר אין ישוע המשיח מיר רופען אוים מיט יובל און מיט התלהבות׳דיגע שמחה איבער דעם געבורטסטאָג, וויינאַכטען, „זה היום עשה ד׳ נגילה ונשמחה בו", און מיר בעטען „אנא ד׳ הושיעה נא", העלף אַ גאָט אַז כל ישראל זאָלען זיך פרייען מיט ישוע המשיח, וועלכער איז אונזער ישועה און אונזער נחמה.

מיין זוהן, געדענק !

עס איז געווען אַמאָל אַ רייכער מאַן וועלכער האָט געטראָגען פּורפּור קליידער (וואָס קעניגע פּ׳עגען טראָגען) און פון פיינסטע לייווענט און האָט געגעסען טייערע מאכלים יעדען טאָג. און א געוויסער אָרעמאַן איז דאָרט געווען מיט׳ן נאָמען לאזארוס וועלכער איז געלעגען נעבען דעם רייכענס טהיר, איז געווען פול מיט וואונדען, און פלעגט זיך ווינשען צו עסען די ברעקלעך פון רייכענס טיש און דאָרט פלעגען קומען הינט און לעקען זיינע וואונדען. ענדליך איז דער אָרימאַן געשטאָרבען און מלאכים האָבען איהם אוועקגעטראָגען אין שוים פון אברהם אבינו. דער רייכער מאַן איז אויך געשטאָרבען און איז באערדיגט געוואָרען. דאָרט אין „שאול" (גהינם) אין גרויסען פיין האָט ער אויפגעהויבען זיינע אויגען און האָט דערזעהן אברהם פון דער ווייטענס און לאזארוס אין זיין שוים, האָט ער אויסגעשריגען: „פאָטער אברהם, האָב רחמנות אויף מיר און שיק לאזארוס ער זאָל איינטינקען זיין שפּיץ פינגער אין וואסער און אָבקיהלען מיין צונג ווייל איך ווער פארברענט אין דעם פייער"! אברהם האָט איהם געזאָגט, „זוהן געדענק", דו האָסט ביים לעבען באַקומען לויטער גוטסקייט און לאזארוס האָט באַקומען נור שלעכטעס, איצטער ווערט ער געטרייסט און דו ביזט אין פיין. אַ חוץ דעם, איז פאראן א גרויסער אָבגרונד צווישען אונז און אייך אַז עס מאַכט אונמעגליך אריבער צו געהן פון אונז צו אייך אָדער פון אייך צו אונז. דאן זאָגט ער צו איהם, ווען דאָס איז אזוי, בעט איך דיר פאָטער, שיק איהם אין מיין פאָטערס הויז ווייל איך האָב דאָרט פינף ברידער, זאָל ער זיי וואָרנען, זאָנסט וועלען זיי אויך קומען אין דיעזען טרויעריגען אָרט פון פיין. אברהם האָט איהם געענטפערט, זיי האָבען משה און די נביאים זאָלען זיי זיך צוהערען צו זיי. דערויף זאָגט ער צו איהם, ניין פאָטער אברהם, בלויז נור דאַן וועלען זיי תשובה טהון. און ער ענטפערט איהם, אויב זיי הערען נישט משה און די נביאים, וועלען זיי נישט גלויבען אַפילו ווען איינער וועט אויפשטיין תחית המתים און צו זיי געהן. (לוקס ט"ז).

די גריכען האָבען אמאָל געגלויבט אַז די פעהיגקייט צו "געדענקען" איז דער קוואל פון אונגליקליכקייט און אייביגען צער. דערפאַר לערענט די גריכישע מיטהאָלאָגיע, אַז עס עקזיסטירט א טייך פון פארגעסענהייט, די וואסער פון לעטהע. צווישען דעם לעבען דאָ, און דעם לעבען נאָכ׳ן טויט. (די ענגלישע שפּראַך געברויכט דאָס וואָרט לעטהע אין זעלבען זין און אויסדרוק ווי לעטהישע גאַז, דאָס הייסט, גאַז פון פארגעסענהייט). מיר מוזען אָבער צוגעבען, אַז אוי בדער כח פון געדענקען וואָלט אונז נאָכפאָלגען פאר אימער, וואָלטען פיעלע פון אונז זיכער געווען אין די שרעקליכע יסורים פון גיהנום.

אָבער אברהם האָט געזאָגט צום רייכען מאַן דאָרט אין גיהנום, „זוהן געדענק"! און מיר פיהלען עס פילייכט מיט שרעק, אז עס וועט קומען די צייט צו געדענקען, ווען די מאָס פון אונזערע יאָהרען אויף דיזער וועלט וועט זיין פאָל און מיר וועלען מוזען באַגעגענען דעם גערעכטען ריכטער (גאָט) און איהם מוזען אָבגעבען דין וחשבון פון אונזער לעבען. דערפאַר זאָגען מיר: —

„זוהן געדענק", אַז משה רבינו האָט צו אונז גערעדט וועגען דעם נביא וואָס גאָט האָט פארשפּראָכען צו שיקען צו אונז, און האָט געזאָגט : אַז „ווער עס וועט זיך נישט צוהערען צו מיינע ווערטער וואָס ער וועט רעדען אין מיין נאָמען וועל איך דאָס פון איהם פאָדערען". (דברים י"ח).

„זוהן געדענק", אַז ישעיה הנביא האָט אונז געזאָגט: „מיר אלע האָבען געבלאָנזשעט ווי שאָף יעדער האָט זיך געקעהרט אין זיין אייגענעם וועג און גאָט האָט אויף איהם, אויף משיח, ארויפגעלעגט די זינד פון אונז אלע". (ישעיה נ"ג, 6).

ישוע המשיח באַרופט זי דאויף דיעזע נבואה אַז דער נביא האָט דאָס איהם געמיינט און ער זאָגט אונז אַז גאָט האָט די וועלט אזוי געליבט אַז ער האָט געגעבען זיין איינגעבוירענעם זוהן, אַז ווער עס גלויבט אין איהם זאָל נישט פארלוירען געהן נייערט האָבען דאָס אייביגע לעבען". (יוחנן ג׳ 16) זוהן, וואָס זאָגסטו דאצו ? האָט ישוע המשיח געזאָגט דעם אמת? האָסטו זיך גענומען די מיהע צו אונטערזוכען דעם ענין?

„זוהן געדענק", אַז דער נביא מיכה האָט אונז געזאָגט 700 יאָהר בעפאָר ישוע איז געבוירען געוואָרען : „אָבער דו בית לחם אפרתה כאָטש דו ביזט קליין צווישען די טויזענטער פון יהודה דאָך וועט ער פון דיר צו מיר ארויסקומען צו זיין אַ הערשער אין ישראל וועמעס ארויסקומען צו זיין אַ הערשער אין ישראל וועמעס ארויסקומען איז געוועזן פון אור־אלטע צייטען, פון דער עבינקייט". (מיכה ה׳ 2) ישוע המשיח האָט פּינקטליך ערפילט אָט דיעזע נבואה. האָסטו זיך אריינגעטראַכט אין דיעזען ענין? אויב נישט, וואָרום נישט? זוהן, טהו דאָס איידער עס איז צו שפּעט.

„זוהן געדענק" אַז דאָס תנ"ך ענטהאַלט הונדערטע ערשטוינענדע בעווייזען צו דעם פאַקט אַז ישוע פון נצרת איז דער אמת׳דיגער משיח און גואל פאר אונזער פאָלק און אויסער איהם האָבען מיר קיין אַנדערע האָפנונג.

צוליעב מאַנגעל אין פּלאַץ האָבען מיר נור אָנגעפיהרט איינינע שטעלען פון תנ"ך, אָבער „[illegible] זוהן" — האָט אברהם געזאָגט צו יענעם אין גיהנום — אויב זיי הערען נישט משה און די נביאים וועלען זיי אויך נישט צוהערען אַפילו ווען עס זאָל צו זיי רעדען איינער וואָס איז אויפגעשטאַנען תחית המתים.

„זוהן", געה צו ישוע המשיח איידער עס איז צו שפּעט און גיב דיך איבער צו זיין השגחה. געה צו איהם מי טדיינע זינד און מי טאלע דיינע צרות און ער וועט אין דיין הארץ אריינגעבען אזא שמחה און אזא שלום וואָס דו האָסט קיינמאָל פריהער ניט געהאַט. טאָמער פארפעהלסטו דאָס צו טהון דאַן וועלען די ווערטער: „זוהן געדענק" זיין די ווערטער וואָס וועלען פאר די אָנפאַנגען די אייביגקייט פון פיין און פון אַ געפּלאָגטען געוויסען פאר אימער און אייביג.

„זוהן" אויף וועלכען אָרט ווילסטו דאָרט זיין ? נאָך איז צייט צו באַשליסען —

LE BERGER D'ISRAEL

PUBLICATION MENSUELLE POUR FAIRE CONNAITRE A ISRAEL LE MESSIE VÉRITABLE

אני הוא הרעה הטוב יוחנן 10-11

רועה ישראל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאָנאַטליך בלאַט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח.

DÉCEMBRE 1936 | A. FRANKEL, RÉDACTEUR DE L'EDITION FRANÇAISE | N° 9

ווײַנאַכטען

דער יום טוב איבער אלע ימים טובים.

דער ווײַהנאַכטען טאָג וועלכען די ציוויליזירטע וועלט האָט באַשטימט אלס א יום־טוב צו דער עהרע פון דעם געבורט פון ישוע המשיח האָט אן אונגעהייער גרויסע באדייטונג פאר דער גאַנצער וועלט בכלל און פאר"ן אידישען פאָלק בפרט. מיט די ווערטער "אידישען פאָלק„ מיינען מיר נישט דעם גאַנצען כלל, ווײַל גאָט ב"ה האָט אימער געהאַט נור איינצעלנע פון גאַנצען פאָלק ישראל, וועלכע האָבען געהאָרכזאַם און עהרפורכטיג איהם געליעבט און געדיענט. מיט די ווערטער „אידישען פאָלק" מיינען מיר, די יחידי סגולה פון אידישען פאָלק, און דאָס זענען די וועלכע האָבען אריינגעדרונגען און אין זיך איינגעזויגען דעם אידישען גייסט פון די הייליגע נביאים.

אָט צו דיעזע גרופּע אידען איז דער ווײַנאַכטען־טאָג, אין וועלכען עס ווערט געפייערט די געבורט פון ישוע המשיח, דער גרעסטער טאָג פון שמחה און גדולה.

אָט למשל געהען די יחידי סגולה אין גייסט צו דעם ערשטען טאַטע אברהם און פרעגען איהם, פאָטער אברהם, וואָס איז דיין מיינונג איבער ווײַנאַכטען, און וואָס פאר א זין האָט דער טאָג פאר דיך? זיין ענטפער איז, אַז דער טאָג איז צו איהם א טאָג פון גרוים שמחה, עס הייסט אין יוחנן ח': „אברהם התעלס לראות את יומי וירא וישמח", דאָס הייסט, אברהם האָט זיך געפרייהט צו זעהן דעם טאָג פון ישוע המשיח. און דאָס האָט אברהם געזעהן ביי דער עקדה ווען ער האָט זיין זוהן יצחק געוואָלט מקריב זיין, וועלכער איז שיעור געקוילעט געוואָרען אָבע ראיז דאָך לעבען געבליבען, דאמאָלס האָט איהם גאָט געוויזען אז אויך ער, גאָט ב"ה גופא, וועט זיין „בן יחיד" מקריב זיין דאָרט אויפ'ן הר הגלגולת, וואו ער וועט טאַקע באמת געקרייציגט ווערען, אָבער ער וועט אויפשטעהן אויפ'ן דריטען טאָג אזוי ווי עס איז טאַקע שפּעטער געשעהן מיט ישוע המשיח. אָט דאָרט האָט אברהם אבינו געזעהן דעם טאָג פון ישוע המשיח'ס אויפאָפּפערונג, פון זיין אויפערשטעהונג און אויך פון זיין צוריקקומען און ווערען דער מלך על כל הארץ. יאָ, דאָס איז אַ לאַנגער טאָג, אָבער אויך אַ גרויסער טאָג, און דער טאָג פון ווײַנאַכטען איז אין זיך כולל אלע יענע טעג פון משיח. דערפאר האָט דער טאָג זעהר פיעל געמיינט צו אברהם אבינו.

אברהם אבינו דערצעהלט אויך צו די יחידי סגולה אז דער גייסט פון ישוע המשיח פארשטעלט אלס מענש האָט איהם באַזוכט נאָך איידער ער, דער משיח, איז געבוירען געוואָרען, ער איז געוועז אייגער פון יענע „שלשה אנשים", וועלכען ער האָט געגעבען דעם טיטעל „ארני", מיין גאָט. (בראשית י"ח).

דערנאָך געהען די יחידי סגולה פון אידישען פאָלק צו דעם נעכסטען פּאַטריארך, יעקב אבינו, איהם פרעגענדיג: פאָטער יעקב, וואָס דענקסטו פון ווײַנאַכטען, דעם טאָג אין וועלכען דער געקרייציגטער איז געבוירען געוואָרען? הערט וואָס יעקב אבינו ענטפערט. „דער טאָג איז צו מיר הייליג און טייער, ישוע איז צו מיר איינמאָל געקומען אין מיין גרויסער צרה ווען איך בין אַנטלאָפען פון לבן הארמי און איך האָב ערוואַרטעט צו באַגעגנען מיין בלוט־שונא, מיין ברודער עשו, ביי דעם נחל יבק, דאָרט איז ער צו מיר געקומען און איז געוואָרען מיין „מלאך הגואל". געוויס האָב איך מיך דאַמאָלס געפרייהט ווען ער האָט מיר מגלה־סוד געוועז בשעת דער מאָרגען־שטערן איז אויפגעגאַנגען, אַז ער וועט געבוירען ווערען פו זאַ טאָכער פון בית דוד און אַ גרויסער שערן וועט דאַמאָלס אויפלייכטען אין הימעל. דער „דרך ככב מיעקב" וועט אויפגעהן און עס וועט ווערען ליכטיג אין דער גאַנצער וועלט. געוויס האָב איך מיר געפרייהט אין איהם צו זעהן מיין גואל און דער גואל פון אלע מיינע קינדער עד סוף כל הדורות וואָס וועלען אין איהם גלויבען, און איך האָב מיט אלע מיינע כחות דאַמאָלס אויסגעשריען: „לישועתך קויתי ד'!"

געוויס פרייהט מיך — זאָגט יעקב — אַז דער טאָג ווײַנאַכטען ווערט געפייערט לשמו ולכבודו.

נאָכדעם געהען די יחידי סגולה צו דעם גרויסען אָרגאַניזאַטאָר פון אידישען פאָלק, משה רבינו, און פרעגען דעם גרויסען פיהרער דיזעלבע פראגע: וואָס דענקט איהר, גרויסער רבי, וועגען ווײַנאַכטען? אָט הערען מיר איהם ענטפערען: „איך דענק זעהר פיעל וועגען דעם, ווײַל איך האָב אייך שוין דאַמאָלס אָנגעזאָגט אז דער „נביא כמשה" וועט קומען און איך האָב אייך געבעטען און געוואָרענט אז „אליו תשמעון", ווען ניט זאָגט גאָט „אנכי אדרש מעמו". (דברים 18.) אין יענעם טאָג, ווײַנאַכטען, איז דער נביא כמשה, ישוע המשיח, טאַקע געקומען און... געוויס פרייה איך מיך!"

דאַן געהט מען צו משה'ס נאָכפאָלגער, צו יהושע בן נון — וואָס זאָגט איהר גרויסער פיהרער איבער ווײַנאַכטען, דעם געבורטסטאָג פון ישוע המשיח? אָה, ענטפערט ער, דאָס איז קדש הקדשים. דאָס איז דער געבורטסטאָג פון דעם „שר צבא ד'" וועלכער איז צו מיר געקומען נעבען יריחו. (יהושע ה').

דאַן ווענדען זיך די יחידי סגולה צו דעם גרויסען נביא ישעיה — וואָס דענקט איהר נביא, וועגען ווײַנאַכטען? וואָס איך דענק וועגען דעם — זאָגט ער — האָב איך שוין לאַנג געזאָגט, נאָך מיט אייבער 700 יאָהר בעפאָר עס איז געשעהן. איך האָב אויסגערופען מיט גרוים שמחה און התלהבות: „כי ילד ילד לנו בן נתן לנו". (ישעיה ט'). אודאי דאַרף זיך יעדעם אידישע הערץ דערמיט פרייען".

אזוי געהענדיג גיבט מען אויך א פרעג דעם גרויסען אידישען מלך דוד — וואָס האָט איהר, אידישער מאַיעסטעט אונז צו זאָגען מכח ווײַנאַכטען? דער גרייזגרויער מאָנאַרך דוד וועט אודאי מיט גרוים ענטהוזיאזם ענטפערען, אז דאָס איז ביי איהם די גרעסטע שמחה, ווײַל אין יענעם טאָג איז דער משיח, וואָס איז אַ בן דוד, געבוירען געוואָרען און ער וועט אהין ווייזען צו דעם וואָס ער האָט בנביאה געשריבען אין תהלים ב', אז דער משיח זאָגט, „ד' אמר אלי בני אתה אני היום ילדתך", און „אשרי כל חוסי בו".

דאַן ווענדט מען זיך צו איינעם פון די שפּעטערע נביאים, צו מיכה, מיט דער זעלבער פראגע. ער ענטפערט מיט אַ פייערל אין זיינע אויגען, אַז יענער טאָג איז ביי איהם ווי 10 שמחת תורה'ס צוזאמען גענומען, און ציינט אהין צו זיין נבואה אין מיכה ה': „ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל". און אָבשוין ער איז אין בית לחם געבוירען געוואָרען, דאָך איז דאָס נישט זיין אָריגינאַל, זיין אָנהויב, ווײַל „ומוצאתיו מקדם מימי עולם", זיין עקזיסטענץ איז געוועזן פון עוויג אָן.

עס איז פאַראַן א מדרש וואָס זאָגט אַז גאָט ב"ה האָט געהאַט א געשפּרעך מיט'ן משיח נאָך איידער ער האָט די וועלט בעשאַפען, זאָגענדיג אז די מענשען וועלען זיין זינדיג און זענען קוים ווערט באַשאַפען צו ווערען. האָט דער משיח געענטפערט אַז ער נעמט אויף זיך די זינד פון אלע וואָס וועלען גלויבען אין איהם. און אזוי איז די מענשהייט באַשאַפען געוואָרען.

דאַן גיבט מען א פרעג איינעם פון די לעצטע נביאים, חגי הנביא, וואָס ער דענקט וועגען דעם